

a szállítmány is elakadt,
mozdultak lomha gépek,
s vitték a rozsdás súlyokat,
mint megannyi vén kísértet.

A fő helyen a kapitány
kormánykereket forgat,
az útirány súlyos talány,
amerre a bálnák loholnak.

Kósa Eszter

Egy idegen test változatai

A test akvárium. Szájon át kiönt,
ha közelít a hold. A mellkas vizében
az álom parányi alga, lebeg. Nap-
szakok partjain szárad, mint forró
homokpárnákon a nyál. Szívmedúza
pumpál a belek korallzátonya felett.

A test szoba, az állkapocsban tükör,
nedvesen feszül. A vitrinszájban díszek,
porcelánfogak. Mandulaoltár ragyog.
Lassan szárad a gyomor, máj, garat,
mint a vizes ruhák. Csontcsipeszek
érhálók gubancos kötélSORÁN.

A test lugas, körömszirmokat növeszt,
földig fut. Karmol, simít, fonódni akar.
Kapaszkodót keres gyenge indaujaival.
Korlát a bordasor, a bél ereszcSATORNA.
A nyelőcső felől zuhog. Rozsdás falú
szervekben korog, visszhangzik az ég.

A test vihar, barlangtüdőben fúj
a szél, rázkódiK a háj, ha hám alatt
dörög. Villámlík az agy a szív fölött,
magába csap. Ellazul kézfej, kar,
nyak és hát. Az elcsendesülés után
nyálkás ég és alvadó sár marad.

A test koporsó, a porc lazult csavar,
mint kopott festék, a var földre hull.
A retinákra fény pereg a fák mögül.
Művirág a szőr, mécsespórus ragyog,
mint az angyalszárnyak, mint a nap.
Mint a víztükör, ha üvegbőr alatt.

Aludni végre

Álmosak a fák, de nem tudnak aludni. Az ébrenlét határán a szél, vagy amitől félni kell, visszarántja az ernyedő tagokat. Madarak tollától puha a párnám. Moccan a lábam, kint ág törlik. Semmi felett nem rendelkezem. Az alávetettség hideg, siklik a bőrön. Nem bújik be a ráncokba. Köd a test völgyeiben. Zsibbadt ég a simára kaszált legelők felett, pihen. A fák mégsem alszanak. Éber vagyok az éberek között, van helyem. Labda a nap, a hold, a szívem. A dobáláshoz nagy, keményre pumpált kell, de az enyém ökölnyi, puha. Félek, kipattog belőlem éjszaka, nekiütődik a fákknak, ők ettől megijednek, és soha nem fognak visszaaludni. Isten, szedd össze viharjaid, hordd el madaraid, menj más vidékre, itt álmatlanok közt vagy a legálmatlanabb. A napszakok határán isten kutyája, bolyong. Fogai között labda a szívem. Kényelmes egy szájba. Vidd el, kutya, vidd el messzire.

